

DIT NÄSAN PEKAR

-PÅ KRYSS I

PARIS

MED OMNEJD

Christer Carlbäck

*Christer Carlbäck har tidigare skrivit
”Dansar på vågor – strandhugg i blekingsk
världsarvsmiljö” (Sellin) och
”Sommar i sydost – på utflykt i Östra skärgården,
Karlskrona” (Förlagsfabriken).*

CHRISTER CARLBÄCK

Dit näsan pekar - på kryss i Paris med omnejd

Copyright © 2017, Christer Carlbäck

Ansvarig utgivare: Christer Carlbäck

Framställt på Vulkan.se

ISBN 978-91-639-3381-3

F Ö R O R D

Paris är tidlöst. Jag minns det som vore det nyss, den dagen på trottoaren då jag fick en aha-upplevelse och insåg att Paris kommer att överleva mig.

Denna lilla samling bygger på ett flertal nästan lika tidlösa reportage, restips, kåserier och krönikor som från före millennieskiftet och framåt publicerats eller sänts i olika tidningar, tidskrifter och radioprogram. Den har sin utgångspunkt i den gränslösa metropolen i den runda världens mitt, men rymmer mycket mer än bara ost, vin och esprit. Den handlar om resor, språk, kultur, näring, idrott – och livet. Och kantas av en doft av en ständig kryssning på det element som för oss alla samman: havet.

*Nättraby, i mars 2017
Christer Carlbäck*

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Karikatyrernas stad · 9
Gott om stjärterum · 12
Baklänges tungvrickning · 15
Länge leve självstyret · 18
Tuppfäktning av rang · 21
Bråda bröllopsbestyr · 24
Visst gör det gott när knoppar brister! · 27
Bland chaufförer och marodörer · 30
Allez, les Bleus! · 33
Lära för livet · 36
Lång svångrem · 39
Raggarrondeller · 42
Ett par baguetter om dagen · 45
Förförd av en croissant · 48
Färggranna Belleville · 50
Tre tankar om tennis · 54
Midsommar i Paris · 56
En kvalfylld midsommarnattsdröm · 59
I Paris hamnkvarter · 61
Makalösa manicker · 65
Bredare trottoarer · 68

Den blå krönikan ·	71
Sicket hundliv ·	73
Back in business ·	76
Häng med på filosofiskt café ·	79
Stan är full av vinodlare ·	82
Förbjuden reklam ·	85
Bland levande och döda ·	88
Vår ljuvliga bakgrund ·	90
Fraser som frasar ·	92
Till julbords! ·	94
Helårsklockan ·	98
Livet är en fest ·	100

KARIKATYRERNAS

STAD

Det mest tacksamma jobbet av alla i Paris är karikatyrtecknarens.

För myten om Paris rymmer alla varianter på bärare av avlånga baguetter, finmakare av krypande ostar och kulinariskt mysande vinkännare.

Slaktarna är rosenmuntra som i barnböckerna, konstnärer har sjal, basker och mustasch som konstnärer ska ha och karikatyrtecknarna ser ut som karikatyrtecknare.

Fast lite roligare då förstås.

Men det är inte klichéerna som är typiskt Paris, typiskt skulle i så fall vara mångfalden.

För det finns bara en grej som är parisisk. Det är att gå in för det. Vad det nu än är.

För inte har väl någon någonsin sett en parisare på semester i bergen utan en alldeles komplett bergsklättrarmundering? Det finns utrustning i Paris för alla specialiteter.

Och i den oändligt framvällande folkmassan ser man därför vilka det är som tillhör de organiserade tiotusentals fredagsmotionärerna: de ser ut som om de gick på tur i Norge. Fastän de traskar mitt i storstaden. Det är ett under att de kunnat gå in för det så mycket att de

fått rosiga kinder, när vi andra ser ut som dassiga tunnelbaneråttor.

På tal om hälsa går gourmeterna in för det. På franska sjukhus anlitas prisbelönta stjärnkockar, då god mat anses hjälpa i tillfrisknandet: en god mat i en sund kropp.

Nå, även rökarna går in för sin ohälsosamma uppgift. De röker där det är förbjudet, i tunnelbanan och bland min rena tvätt i tvättmaten, och de sprayar till och med loss hos frisören.

Och rörmokarna går in för det. Ringer man en rörmokare ser han ut som en och pyr in hela ens kök med hjälp av en fuktig och glödande cigarill han glömt kvar i mungipan. Rörmokarna röker som borstbindare. Fråga mig bara inte hur borstbindarna i Paris ser ut. Antagligen som rörmokare.

Parisarna går in för det – med eller utan kläder. I simhallens nakenhet bär alla, även de tuffaste, obligatorisk badmössa. Och visst lyckas de matcha den med badbrallorna.

Byråkraterna går in för det. De tar inga beslut, utan agerar så segt och surt som möjligt.

Taxichaufförerna är en annan yrkesgrupp som går in för det: en av dem förklarade varför de har så lite hår – och i så fall ofta så krulligt. Det beror på att de måste lära sig så många gator. När de sedan letar efter rätt gata faller håret av, alternativt blir det lockigt när de funderar och snurrar de resterande tussarna kring fingret.

Hundägarna går in för det: de låter jyckarna äta gåslever till bords med servetter och allt och sedan fylla trottoarerna med sådant som naturligt nog kommer ef-

ter maten. Som tur är, är jag en gammal hockeyspelare: det kallas split vision när man kan titta både rakt fram och ner på pucken samtidigt.

Men alla har inte den förmågan. Därför går också gatsoparna in för det: de sopar inte bara, de skruvar på vattensystemet som når överallt – och tvättar gatorna.

Även killen som kör bajsdammsugarbilen går in för det. På motorcykel eller i en liten specialbil som precis går in mellan trottoarstolparna suger han elegant upp gatans lort.

Myten om Paris hålls vid liv tack vare att alla går in för sin roll med en sådan glöd, och tack vare den säljer karikatyrtecknaren sina alster på gatorna. Invånarna måste ha någon form av skattesänkning för att de spelar den rollen för turisterna hela tiden.

För det kan väl inte vara äkta? När alla går in för sitt så extremt förstår man president Charles de Gaulle som sade att det var omöjligt att styra ett land som har fyra hundra olika sorters ostar.

Men parisarna gör det ju för att Paris ska förbli Paris; ostpyrande, småilsket, tutande, rökigt, oartigt, skitigt, fuktigt, själviskt och dumt... och så och så alldeles underbart...